

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2004 m. rugsėjo 16 d.*

Byloje T-342/02

Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp., įsteigta Santa Monica, Kalifornijoje (Jungtinės Valstijos), atstovaujama advokatų F. De Visscher, E. Cornu, E. De Gryse ir D. Moreau,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujama S. Laitinen ir D. Botis,

atsakovę,

kita proceso VRDT apeliacinėje taryboje šalis,

Moser Grupo Media SL, įsteigta Santa Eulalija del Rio (Ispanija),

dėl ieškinio, pareikšto dėl VRDT trečiosios apeliacinės tarybos 2002 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo (byla R 437/2001-3), kuriuo apeliacija, paduota dėl Protesto skyriaus sprendimo, susijusio su protesto procedūra tarp *Moser Grupo Media, SL* ir *Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp.*, buvo pripažinta nepriimtina,

* Proceso kalba: anglų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas H. Legal, teisėjai V. Tiili ir M. Vilaras,
sekretorius J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo sekretoriatas gavo 2002 m.
lapkričio 8 d.,

atsižvelgęs į atsiliepimą, kurį Pirmosios instancijos teismo sekretoriatas gavo
2003 m. gegužės 7 d.,

įvykus 2004 m. balandžio 28 d. teismo posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Bylos aplinkybės

1 1996 m. lapkričio 7 d. *Moser Grupo Media, SL*, remdamasis 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) su pakeitimais, padavė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklaus ir pramoniniam dizainui) (VRDT) Bendrijos prekių ženklo paraišką.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra figūrinis prekių ženklas:



3 Pagal 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklaus registruoti su pakeitimais ir pataisymais prekės ir paslaugos, dėl kurių buvo paduota prekių ženklo paraiška, priklauso 9, 16, 38, 39 ir 41 klasėms bei atitinka šį aprašymą:

- „išryškintos fotojuostos; kompaktiniai diskai (audio-video); kinematografijos, optikos ir fotografijos aparatai ir prietaisai“, priklausančios 9 klasei,

- „apžvalgos, fotografijos, skelbimai, spaudiniai ir leidiniai“, priklausančios 16 klasei,

- „televizijos ir radijo programų transliavimo paslaugos“, priklausančios 38 klasei,

- „visų rūšių leidinių, video ir fotojuostų platinimo paslaugos“, priklausančios 39 klasei,

- „fotojuostų gamybos paslaugos; video juostų gamybos paslaugos; įmonių, užsiimančių video kasečių ir kinematografijos filmų nuoma, teikiamos paslaugos; radiofoninių ir televizijos programų kūrimas; kinematografijos studijų paslaugų teikimas“, priklausančios 41 klasei.
- 4 1998 m. kovo 9 d. ši prekių ženklo paraiška buvo paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 16/1998.
- 5 1998 m. birželio 9 d. *Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp* (toliau – ieškovė), remdamasis reglamento 42 straipsniu, padavė protestą dėl paraiškoje prašomos registracijos ir visų joje nurodytų prekių bei paslaugų. Protestas grindžiamas ankstesniu prekių ženklu MGM, įregistruotu Danijoje (9, 16 ir 41 klasės), Suomijoje (9 ir 41 klasės), Prancūzijoje (9, 15, 16, 35, 38 ir 41 klasės), Vokietijoje (9 klasė), Italijoje (9, 15, 16, 35, 38 ir 41 klasės), Portugalijoje (9 klasė), Ispanijoje (9 klasė), Švedijoje (9 klasė), Beniliukso šalyse (9, 15, 16, 20 ir 41 klasės), Graikijoje (9, 15 ir 16 klasės), Jungtinėje Karalystėje (9, 35 ir 41 klasės) ir Austrijoje (9, 16 ir 41 klasės), taip pat Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 141820, paduota 1996 m. balandžio 1 d., ir apimanti prekes bei paslaugas, priklausančias 9, 38 ir 41 klasėms.
- 6 Protestų skyrius 2001 m. vasario 19 d. sprendimu (toliau – Protestų skyriaus sprendimas) patenkino protestą dėl visų susijusių prekių ir paslaugų. Nagrinėdamas bylą, Protestų skyrius neatsižvelgė į tam tikrus ankstesnius nacionalinius prekių ženklus, būtent į įregistruotus Austrijoje, Graikijoje ir Jungtinėje Karalystėje, bei į Bendrijos prekių ženklo paraišką. Minėti nacionaliniai prekių ženklai buvo atmesti dėl toliau nurodytų priežasčių. Visų pirma iš dokumento, pateikto siekiant įrodyti nacionalinę registraciją Austrijoje tapo aišku, kad nagrinėjamos teisės savininkas yra ne ieškovė, o *Metro-Goldwyn-Mayer Film Corp*. Antra, vertimas, susijęs su

nacionaline registracija Graikijoje, nebuvo nei teisingas, nei pakankamas, ir todėl buvo nepriimtas. Trečia, įrodymas dėl nacionalinių registracijų nuosavybės Jungtinėje Karalystėje buvo paremtas vien duomenimis, gautais iš privačios duomenų bazės, ir todėl buvo nepakankamas.

- 7 Protestų skyriaus sprendimas buvo grindžiamas supainiojimo galimybe pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą ir remiantis šia nuostata jis buvo patenkintas, todėl kitų argumentų, susijusių su kitais protesto pagrindais pagal 8 straipsnio 4 ir 5 dalis, nebuvo būtina nagrinėti.

- 8 2001 m. balandžio 4 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 59 straipsniu, padavė apeliaciją VRDT dėl Protestų skyriaus sprendimo. Ji teigė, kad Protestų skyrius turėjo atsižvelgti į ankstesnes nacionalines teises, įgytas Austrijoje, Graikijoje arba Jungtinėje Karalystėje, taip pat į Bendrijos prekių ženklo registracijos paraišką ir atmesti Bendrijos prekių ženklo paraišką visos Europos Sąjungos mastu, siekiant sukliudyti galimą Bendrijos prekių ženklo paraiškos pakeitimą į nacionalinio prekių ženklo paraišką pagal Reglamento Nr. 40/94 108 straipsnį.

- 9 2002 m. rugsėjo 5 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) Trečioji apeliacinė taryba pripažino apeliaciją nepriimtina motyvuodama tuo, kad Protestų skyriaus sprendimu buvo patenkinti ieškovės reikalavimai Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnio prasme. Ieškovė nei formaliai, nei neformaliai neprašė, kad būtų priimtas sprendimas, kuriuo būtų sukliudyta *Moser Grupo Media, SL* Bendrijos prekių ženklo paraišką pakeisti į nacionalinio prekių ženklo paraišką. Be to, pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnį protesto procedūros tikslas yra ne spręsti ginčus, kilusius dėl prekių ženklų nacionaliniame lygmenyje, bet neleisti

įregistruoti Bendrijos prekių ženklo, kuris prieštarautų ankstesnėms teisėms. Apeliacinės tarybos nuomone, pareiga nagrinėti protestą išeinant už Bendrijos prekių ženklo registracijos klausimo ribų, prieštarautų pagrindinei protesto procedūros funkcijai ir proceso ekonomijos principams.

- 10 2002 m. spalio 7 d. žodinį žymenį MGM ieškovė įregistravo Bendrijos prekių ženklu.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 11 Ši byla buvo pradėta ieškovės ieškiniu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo sekretoriatui 2002 m. lapkričio 8 d.

- 12 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,

- patvirtinti Protestų skyriaus sprendimą ta dalimi, kuria jis patenkina protestą dėl visų *Moser Grupo Media, SL* paraiškoje nurodytų prekių ir paslaugų bei atmeta visą registracijos paraišką, remdamasis nacionaline prekių ženklų MGM registracija,

- visų pirma, iš dalies panaikinti Protestų skyriaus sprendimą ta dalimi, kuria jame neatsižvelgta į ieškovės pateiktą Bendrijos prekių ženklo paraišką, arba kitaip, ta dalimi, kuria jame neatsižvelgta į ankstesnius prekių ženklus, įregistruotus Austrijoje, Graikijoje ir Jungtinėje Karalystėje,

- priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

13 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,

- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

14 Ieškovė grindžia savo ieškinį vieninteliu ieškinio pagrindu, tvirtindama, kad buvo pažeistas Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 1 dalies a punktas, 8 straipsnio 2 dalis ir 58 straipsnis.

Šalių argumentai

15 Ieškovė mano, jog Apeliacinė taryba padarė klaidą pripažindama, kad Protesto skyriaus sprendimas neturėjo neigiamos reikšmės ieškovės atžvilgiu. Ji pažymi, kad Protesto skyriaus sprendimas nepatenkino visų jo reikalavimų iš jo atimdamas teisę į

išsamų bylos nagrinėjimą. Šiuo klausimu ieškovė tvirtina, kad Protestų skyriui neatsižvelgus į ankstesnius nacionalinius prekių ženklus, įregistruotus Austrijoje, Graikijoje arba Jungtinėje Karalystėje, bei į tuo metu nagrinėjamą Bendrijos prekių ženklo paraišką, *Moser Grupo Media, SL* vis tiek gali savo Bendrijos prekių ženklo paraišką pakeisti į nacionalinio prekių ženklo paraišką valstybėse narėse, kuriose jo Bendrijos prekių ženklo paraiška nebuvo atmesta, remiantis ankstesnėmis ieškovės teisėmis pagal Reglamento Nr. 40/94 108 straipsnį. Šios galimybės pakeisti nebūtų, jeigu Protestų skyrius būtų teisingai grindęs savo sprendimą arba visomis ankstesnėmis ieškovės nacionalinėmis teisėmis, arba Bendrijos prekių ženklo paraiška. Taigi motyvai, kuriais grindžiamas Protestų skyriaus sprendimas, apriboja *Moser Grupo Media, SL* paraiškos atmetimo pasekmes.

- 16 Dėl tvirtinimo, jog ieškovė aiškiai nepaprašė, kad paraiška būtų atmesta kuo platesniu mastu, ieškovė teigia, kad toks prašymas nėra nei būtinas, nei reikalingas pagal Reglamentą Nr. 40/94. Ieškovė mano, kad grįsdama savo protestą keliais ankstesniais nacionaliniais prekių ženklais ir Bendrijos prekių ženklo paraiška pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 2 dalį, ji siekė, kad Bendrijos prekių ženklo paraiška būtų atmesta kuo platesniu mastu.
- 17 Ji teigia, kad pagal 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2868/95, skirtą įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, 1995, p. 1), Protestų skyrius turėjo sustabdyti protesto procedūrą, kol buvo nagrinėjama Bendrijos prekių ženklo MGM paraiška, ir po to grįsti savo sprendimą įregistruotu prekių ženklu.
- 18 Be to, Protestų skyriaus sprendimas neatsižvelgti į ankstesnius nacionalinius prekių ženklus, įregistruotus Austrijoje, Graikijoje arba Jungtinėje Karalystėje, nebuvo pagrįstas jokių teisėtu motyvu.

- 19 Prekių ženklo MGM registracijos Austrijoje įrodymas turėjo būti atmestas, nes jis buvo pateiktas *Metro-Goldwyn-Mayer Film Corp.*, o ne ieškovės vardu. Tačiau, tai yra tas pats juridinis asmuo. Šiuo atžvilgiu ieškovė nurodo savo filialų ir dukterinių įmonių sąrašą, pridėtą ieškinio 6 priede.
- 20 Ieškovė tvirtina, kad nebuvo atsižvelgta į prekių ženklo registraciją Graikijoje, nes numeris vertime skyrėsi nuo nurodytojo prekių ženklo registracijos liudijime. Tai buvo nesusipratimas, nes vertime, pateiktame kartu su protestą grindžiančiomis pirmosiomis pastabomis, net nebuvo nurodytas ginčijamas numeris.
- 21 Galiausiai nebuvo atsižvelgta į Jungtinėje Karalystėje įregistruotus prekių ženklus, kadangi pateikti dokumentai buvo iš privačių duomenų bazių gautos kopijos. Tačiau 2000 m. vasario 20 d. pagal VRDT prašymą pateikti papildomą informaciją (atnaujinimo liudijimus) ieškovės advokatų pateikti dokumentai yra gauti iš Jungtinės Karalystės patentų biuro duomenų bazių, kurios priimtinos vietos prekių ženklų tarnyboms.
- 22 Dėl argumento, kad Protesto procedūra nėra skirta spęsti prieštaravimus, kilusius dėl prekių ženklų nacionaliniame lygmenyje, Apeliacinė taryba neatsižvelgė į tai, kad pakeitimo procedūros pagrindas yra tas pats Reglamentas Nr. 40/94, būtent jo 108 straipsnis.
- 23 Todėl Apeliacinė taryba ir Protestų skyrius turėjo atsižvelgti į *Moser Grupo Media, SL* galimybę Bendrijos prekių ženklų paraišką pakeisti į nacionalinio prekių ženklo paraišką, ir todėl turėjo grįsti prašomo prekių ženklo registracijos atmetimą visais ankstesniais nacionaliniais prekių ženklais ir ieškovės paduota Bendrijos prekių ženklo paraiška.

- 24 Ieškovė papildo, kad prekių ženklas MGM 2002 m. spalio 7 d. galiausiai buvo įregistruotas, todėl procedūros jau nereikia sustabdyti ir Pirmosios instancijos teismas gali atsižvelgti į registraciją. Kadangi Protestų skyrius, ieškovės nuomone, teisingai nusprendė, kad yra galimybė supainioti ieškovės prekių ženklą MGM ir *Moser Grupo Media*, *SL* figūrinį prekių ženklą, toks pat samprotavimas turėtų būti taikomas jau įregistruoto Bendrijos prekių ženklo MGM atžvilgiu.
- 25 VRDT nuomone, ieškovė nei formaliai, nei neformaliai neprašė priimti sprendimo, kuriuo būtų siekiama sukliudyti Bendrijos prekių ženklo paraišką pakeisti į nacionalinio prekių ženklo paraišką.
- 26 Dėl klausimo, ar VRDT turėjo įpareigojimą kuo platesne apimtimi išnagrinėti protestą, VRDT teigia, kad pagrindinis protesto procedūros tikslas yra suteikti ankstesnių teisių turėtojams būdą, kuris neleistų įregistruoti Bendrijos prekių ženklų, prieštaraujančių jų ankstesnėms teisėms, o ne apsaugoti prekių ženklų teises arba išspręsti prieštaravimus, kilusius dėl prekių ženklų nacionaliniame lygmenyje.
- 27 VRDT mano, kad Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 2 dalies b punktas reiškia tik tai, jog protesto atmetimo negalima gristi tuo, kad prekių ženklas dar nėra įregistruotas. Bet kuriuo atveju Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 6 dalis neįpareigoja VRDT sustabdyti protesto procedūrą.
- 28 Be to, Reglamento Nr. 40/94 108–110 straipsniai, nustatantys taisykles, susijusias su paraiškos Bendrijos prekių ženklui pavertimu paraiška nacionaliniam prekių ženklui, nepagrindžia protestą pareiškusių asmenų teisinio intereso reikalauti, kad į klausimus, susijusius su nacionalinio prekių ženklo paraiškos pakeitimu, būtų atsakyta protesto procedūros metu. VRDT nuomone, teisinis interesas, kuriuo remiasi ieškovė, turėjo būti tiesioginis ir aktualus protesto procedūros metu.

- 29 VRDT primena, kad praktikoje Protestų skyrius stengiasi kuo labiau atsižvelgti į ankstesnes teises, arba kitaip, jeigu procedūra nėra apsunkinama, priimti teritoriniu požiūriu kuo platesnį poveikį turinčius sprendimus.
- 30 Galiausiai, kiek tai susiję su tuo, kad Protestų skyrius neatsižvelgė į ieškovės nacionalinius prekių ženklus, įregistruotus Austrijoje, Graikijoje ir Jungtinėje Karalystėje, VRDT pažymi, kad prekių ženklą Austrijoje turi ne ieškovė, bet tos pačios grupės įmonė, kuri yra skirtingas juridinis asmuo. Kalbant apie prekių ženklą, įregistruotą Graikijoje, registracijos liudijime nurodytas registracijos numeris skiriasi nuo nurodytojo jo vertime. Įrodymai dėl ieškovės prekių ženklų, įregistruotų Jungtinėje Karalystėje, nuosavybės yra gauti iš privačios duomenų bazės. Todėl nėra garantijos, kad duomenys yra tikslūs ir atnaujinti. Taigi VRDT mano, kad Protestų skyrius teisingai padarė, neatsižvelgdamas į nagrinėjamus nacionalinius prekių ženklus.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 31 Iš esmės ieškovė priekaištauja VRDT dėl to, kad *Moser Grupo Media, SL* visuomet galėjo Bendrijos prekių ženklo paraišką pakeisti į nacionalinio prekių ženklo paraišką tose valstybėse narėse, kuriose Bendrijos prekių ženklo paraiška nebuvo atmeta, remiantis ieškovės ankstesniais prekių ženklais pagal Reglamento Nr. 40/94 108 straipsnį, kadangi Protestų skyrius neatsižvelgė nei į ieškovės ankstesnius prekių ženklus, įregistruotus Austrijoje, Graikijoje arba Jungtinėje Karalystėje, nei į Bendrijos prekių ženklo paraišką, kuri tuo metu buvo nagrinėjama.

- 32 Reikia iš karto pažymėti, kad Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnis numato, jog „paduoti apeliaciją gali bet kuri klausimo nagrinėjime dalyvavusi šalis ta dalimi, kuria nebuvo patenkinti jos reikalavimai“.
- 33 Šioje byloje nebuvo ginčijama, kad ginčijamu sprendimu Apeliacinei tarybai paduota apeliacija buvo pripažinta nepriimtina motyvuojant tuo, kad Protesto skyriaus priimtas sprendimas nepatenkino ieškovės reikalavimų Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnio prasme“.
- 34 Šiuo atžvilgiu svarbu pažymėti, kad Protesto procedūros tikslas yra neleisti įregistruoti Bendrijos prekių ženklų, kurie prieštarautų prekių ženkloms arba ankstesnėms teisėms. Tai yra vienintelis aiškinimas, kuriuo remiantis galima visiškai pasiekti Reglamento Nr. 40/94 tikslus. Reikia turėti omenyje, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 preambulės antrąją konstatuojamąją dalį Bendrijos prekių ženklų sistema leidžia įmonėms pagal vieningą pavadinimą gauti vienodą apsaugą suteikiančius Bendrijos prekių ženklus, galiojančius visoje Bendrijos teritorijoje ir kad taip išreikštas Bendrijos prekių ženklo vienodumas taikomas, jeigu minėtame reglamente nenustatyta kitaip.
- 35 Atitinkamai protesto procedūros tikslas yra sudaryti galimybę bendrovėms prieštarauti pagal vieningą procedūrą dėl Bendrijos prekių ženklų paraiškų, kuriomis sukuriama supainiojimo su jų prekių ženklais arba jų ankstesnėmis teisėmis galimybė, o ne pirma laiko spręsti galimus nacionaliniame lygmenyje kilsiančius ginčus.
- 36 Šioje byloje nėra ginčijama, kad ieškovės protestas buvo patenkintas dėl visų susijusių prekių bei paslaugų ir kad Bendrijos prekių ženklo *Moser Grupo Media* registracija buvo atmesta. Protestų skyriaus sprendimas ieškovės reikalavimą patenkino.

- 37 Taip pat svarbu išnagrinėti ieškovės argumentą, pagal kurį tai, kad Protestų skyrius neišnagrinėjo nei jo ankstesnių prekių ženklų, įregistruotų Austrijoje, Graikijoje arba Jungtinėje Karalystėje, nei Bendrijos prekių ženklo paraiškos, jam sukėlė neigiamas teisinės pasekmes, neatsižvelgiant į bylos baigtį.
- 38 Šiuo klausimu primintina, jog Reglamento Nr. 2868/95 15 taisyklės 1 dalis iš tikrųjų nustato, kad „protestas gali būti reiškiamas remiantis vienu arba keliais ankstesniais ženklais, kaip apibrėžta Reglamento 8 straipsnio 2 dalyje (ankstesni ženklai), arba viena ar keliomis ankstesnėmis teisėmis, kaip apibrėžta Reglamento 8 straipsnio 4 dalyje (ankstesnės teisės)“.
- 39 Be to, iš Reglamento Nr. 40/94 ir visų pirma 108 straipsnio 1 dalies a punkto, galiojusio šios bylos faktinių aplinkybių atsiradimo metu, matyti, kad „pareiškėjas Bendrijos prekių ženklui arba jo savininkas gali prašyti jo paraišką Bendrijos prekių ženklui arba Bendrijos prekių ženklą pakeisti paraiška nacionaliniam prekių ženklui <...> tokia dalimi, kuria Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo atmesta, atšaukta arba laikoma atšaukta“.
- 40 Taip pat aišku, kad Bendrijos prekių ženklo paraiškos atmetimo motyvai lemia, ar Bendrijos prekių ženklo paraiška gali būti įregistruota nacionaliniame lygmenyje. Iš tikrųjų Reglamento Nr. 40/94 108 straipsnio 2 dalies b punkte numatyta, kad negalima padaryti pakeitimo, siekiant įgyti apsaugą toje valstybėje narėje, kurioje VRDT arba nacionalinio teismo sprendimu Bendrijos prekių ženklo paraiškai arba Bendrijos prekių ženklui yra taikomi atsisakymo registruoti, panaikinimo arba paskelbimo negaliojančiu pagrindai.

- 41 Tačiau nėra ginčijama, kad procedūra dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškos pakeitimo į paraišką dėl nacionalinio prekių ženklo yra tik Bendrijos prekių ženklo paraišką padavusio asmens teisė. Be to, ši procedūra niekaip nesuteikia prekių ženklo paraiškas pateikusiems asmenims teisės į garantiją, kad kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos patenkins jų paraiškas. Priešingai, sprendimo teisė dėl galimos nacionalinės registracijos paliekama kompetentingoms nacionalinės valdžios institucijoms. Be to, protestą padavę asmenys turi galimybę kreiptis į nurodytas nacionalinės valdžios institucijas, kad būtų apgintos jų teisės.
- 42 Be to, niekas netrukdo ieškovei, kurios Bendrijos prekių ženklo paraiška po protesto procedūros buvo atmesta, nacionalinėms valdžios institucijoms paduoti panašias paraiškas nesiremiant pakeitimo procedūra.
- 43 Todėl konstatuotina, kad interesas, kuriuo remiasi ieškovė, yra susijęs su būsima ir neaiškia teisine situacija.
- 44 Primintina, kaip matyti iš nusistovėjusios teismų praktikos, kad fizinio arba juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas tik ta dalimi, kuria ieškovė turi interesą siekti ginčijamo akto panaikinimo (1995 m. rugsėjo 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Antillean Rice Mills ir kt. prieš Komisiją*, T-480/93 ir T-483/93, Rink. p. II-2305, 59 punktas; 1999 m. kovo 25 d. Sprendimas *Gencor prieš Komisiją*, T-102/96, Rink. p. II-753, 40 punktas, ir 2002 m. sausio 30 d. Sprendimas *Nuove Industrie Molisane prieš Komisiją*, T-212/00, Rink. p. II-347, 33 punktas). Šis interesas turi egzistuoti (1992 m. rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *NBV ir NBV prieš Komisiją*, T-138/89, Rink. p. II-2181, 33 punktas) ir būti svarbus bei vertinamas ieškinio padavimo dieną (1963 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Forges de Clabecq prieš Haute Autorité*, 14/63, Rink. p. 719 ir p. 748, ir 2001 m. balandžio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Torre ir kt. prieš Komisiją*, T-159/98, RinkVT p. I-A-83 ir II-395, 28 punktas). Jeigu interesas, kuriuo remiasi ieškovė, yra susijęs su būsima teisine situacija, ji turi parodyti, kad šios situacijos atžvilgiu keliama grėsmė jau tuo metu

yra reali. Todėl ieškovė neturi remtis būsимomis ir neaiškiomis situacijomis, siekdama pateisinti savo interesą reikalauti panaikinti ginčijamą sprendimą (minėto sprendimo *NBV ir NVB prieš Komisiją* 33 punktą).

45 Todėl konstatuotina, kad Protestų skyriaus sprendimas patenkino ieškovės reikalavimus, kai jis patenkino jo protestą visų susijusių prekių ir paslaugų atžvilgiu, nors protestas nebuvo patenkintas remiantis prekių ženklų, kurie buvo nurodyti motyvuojant protestą, visuma.

46 Dėl tariamo būtinumo atsižvelgti į ieškovės Bendrijos prekių ženklo registracijos paraišką VRDT teisingai nurodo proceso ekonomijos principą. Kadangi protestas galėjo būti patenkintas remiantis keliais ankstesniais nacionaliniais prekių ženklais, nebūtina dar labiau ilginti procedūros pagal Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 6 dalį ją sustabdant, kol bus įregistruotas Bendrijos prekių ženklas. Iš tikrųjų Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 6 dalis numato, kad „Tarnyba gali laikinai sustabdyti protestavimo procesinius veiksmus, jei protestavimas yra grindžiamas paraiška ženklui įregistruoti pagal Reglamento 8 straipsnio 2 dalies b punktą, kol bus ta tvarka priimtas galutinis sprendimas, arba jei susidaro kitos aplinkybės, verčiančios juos laikinai sustabdyti“. Atitinkamai sustabdymas yra VRDT teisė, kuria ji naudojasi tik tuo atveju, kai mano, jog jis pateisinamas.

47 Iš tikrųjų priėmus ieškovės prielaidą, kad VRDT privalo sustabdyti visą protesto procedūrą, jei protestas yra grindžiamas pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 2 dalies b punktą paduota registracijos paraiška, kol dėl pastarosios bus priimtas galutinis sprendimas, gali būti sukelta grandininė reakcija. Iš tikrųjų gali būti, kad registracijos paraiška, paduota pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 2 dalies b punktą, pati gali tapti protesto dalyku kitos registracijos paraiškos atžvilgiu, kuri turėtų, jeigu ieškovės argumentas būtų priimtas, taip pat būti sustabdyta.

- 48 Dėl to, ar ieškovės tiesiogiai arba netiesiogiai reikalavo kuo platesnio poveikio sprendimo dėl protesto, būtent sprendimo, apimančio visus ankstesnius prekių ženklus, kuriais ieškovė grindė savo protestą, taip pat Bendrijos prekių ženklo paraišką, ieškovės argumentų negalima priimti. Kadangi Protestų skyrius dėl pirmiau nurodytų priežasčių bet kuriuo atveju nėra įpareigotas nagrinėti visų prekių ženklų arba ankstesnių teisių, klausimas dėl protesto pareiškimo apimties šios pareigos atžvilgiu yra visiškai nesvarbus.
- 49 Dėl tų pačių pirmiau nurodytų priežasčių taip pat nėra būtina nagrinėti klausimo, ar paraiška įregistruoti Bendrijos prekių ženklą MGM ir prekių ženklų, įregistruotų Austrijoje, Graikijoje ir Jungtinėje Karalystėje, buvimas buvo tinkami pagrindai protestui pareikšti.
- 50 Todėl ieškinys yra atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 51 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, jis turi padengti atsakovo patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.**

Legal

Tiili

Vilaras

Paskelbta 2004 m. rugsėjo 16 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

H. Jung

H. Legal